

regnskabstallene for 1991-1994 også indeholder udbetalte erstatninger, og således er noget højere end den rene danefægodtgørelse. For sammenligningens skyld er erstatningernes størrelse vist for perioden 1987-1990.

Spm. nr. S 961

Til kulturministeren (6/1 98) af:

Niels Jørgen Langkilde (KF):

»Hvornår forventer ministeren, at kammeradvokaten har afsluttet sin undersøgelse af, om EU-regler kan bruges til at få udleveret de mange danske mønter, som i øjeblikket forhandles i Tyskland, og agter ministeren at indstille til Folketinget, at Danmark tiltræder en eller flere af de eksisterende internationale konventioner om import og eksport af kunst- og kulturskatte?«

Svar (14/1 98)

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg kan oplyse, at Kammeradvokaten har afsluttet sine undersøgelser og at der har været gennemført drøftelser af sagen med deltagelse af Nationalmuseet, Kammeradvokaten, Kulturværdiudvalget og ministeriet. Nationalmuseet har herefter anmodet Kammeradvokaten om at foretage anmeldelse af sagen til det danske politi med henblik på via det internationale politisamarbejde at anmode det tyske politi om at iværksætte efterforskning om evt. beslaglæggelse af møntfundet og udlevering til de danske myndigheder.

Det er Nationalmuseets opfattelse, at en tysk handlende kan have gjort sig skyldig i overtrædelse af museumslovens § 27, stk. 2, 2. pkt. ved ikke at aflevere mønter, der sandsynligvis er fundet i Danmark, til rigsantikvaren. Det kan ikke udelukkes, at møntfundet er gjort i Skåne og Nationalmuseet har derfor taget kontakt med berørte svenske myndigheder, der er indforstået med politianmeldelsen.

Det primære formål med politianmeldelsen vil derfor være at søge møntfundets oprindelse afklaret.

For så vidt angår spørgsmålet om anvendelse af den særlige ordning, som etableres ved Rådets direktiv af 15. marts 1993 om tilbagele-

vering af kulturgoder, som ulovligt er fjernet fra en medlemsstats område (implementeret i dansk ret ved lov n. 1104 af 22. december 1993) er det oplyst, at Tyskland endnu ikke har implementeret direktivet, og at Kommissionen i denne anledning har iværksat overtrædelsesprocedure mod Tyskland. Det foreligger endvidere oplyst, at de tyske myndigheder har udarbejdet et lovudkast, der imidlertid stadig er under behandling.

Direktivets bestemmelser kan således ikke bringes i anvendelse på nuværende tidspunkt.

Kulturministeriet vil dog gennem de diplomatiske kanaler orientere de tyske myndigheder om sagen.

For så vidt angår den danske holdning til de eksisterende internationale konventioner om import og eksport af kunst- og kulturskatte kan jeg oplyse følgende:

UNESCO-konventionen fra 1970 om forholdsregler mod ulovlig handel med kulturværdier er ikke tiltrådt af de nordiske lande. Det har været den danske holdning, således som den bl.a. er tilkendegivet ved behandlingen af den danske ordning på området (Lov nr. 332 af 4. juni 1986 om sikring af kulturværdier i Danmark), at en evt. ratifikation fortsat bør overvejes, men at der i denne sag – som i en række andre sager på UNESCO-området – bør tilstræbes en fælles nordisk holdning. Der har siden fundet en række nordiske konsultationer sted, men disse har ikke ført til tiltræden af konventionen.

Kulturministeriet vil imidlertid efter at samråd med Justitsministeriet og Told/Skat har fundet sted foretage en fornyet sondering af de nordiske holdninger på området med henblik på evt. ændret stillingtagen til spørgsmålet.

UNIDROIT-konventionen fra 1995 (som er udarbejdet i samarbejde med UNESCO) er indtil nu ikke tiltrådt af andre nordiske lande end Finland.

Kulturministeriet vil efter at samråd med Justitsministeriet og Told/Skat har fundet sted sondere holdningerne til denne konvention i Island, Norge og Sverige i sammenhæng med den ovennævnte behandling af UNESCO-konventionen.

Jeg vil i øvrigt nærmere redegøre for status i de nævnte overvejelser i besvarelse af spørgsmål fra Folketingets Kulturudvalg, stillet den 18. december 1997.